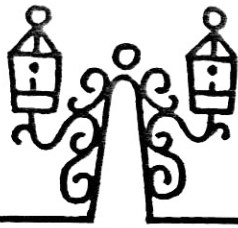

Panu Kilpaveikot

KUVAMME kyltissä, jota pitää pystyssä **Soinin Allu**, on tavattavissa sana **KILPAVEIKOT**. Kuva on näpätty Helsingissä kesällä 1930, ja siinä poseeraa ryhdikkäänä majoituspaikkansa Annankadun kansakoulun pihalla Oulun Kilpaveikojen nuorekas voimistelija-joukkue. Kuvan lähetti minulle jo vuosia sitten vanhan kollegani kuin myös sitä vanhempi koulutoverini **Erik W. Ohtonen**, tavallisesti Ohtosen Eraksi ellei pelkäksi Eraksi puhuteltu. Se tuli nyt automaattisesti esille, kun äskettäin tapasin ne vuosisadanvaihteen oululaiset pyramidinrakentajat.

Eran — se oli myös hänen pakinanimerkkinsä vanhasa Kaiussa — valokuva tuo mieleen monenlaisia muistoja. Ensinnäkin tuo Kilpaveikot! Kilpaveikot oli minun ensimmäinen oikea urheiluseurani. Harjoittelleet kyllä olimme, urheiluseuraa nimittäin, sillä meillä oli ennen vuotta 1930 ollut oma kymmenen pojan seuramme Oulun Kisa-Toverit, jonka vuosiohjelma oli rankempi kuin tuskin yhdenkään nykyaikaisen seuran, vauhdittomista hypyistä kymmenotteluun (se kahdesti vuodessa), pyöräilystä hiihtoon ja pikaluisteluun ja yleisurheilu laidasta laitaan, ainoana poikkeuksena moukarinheitto. OKT:stä OKV:hen!

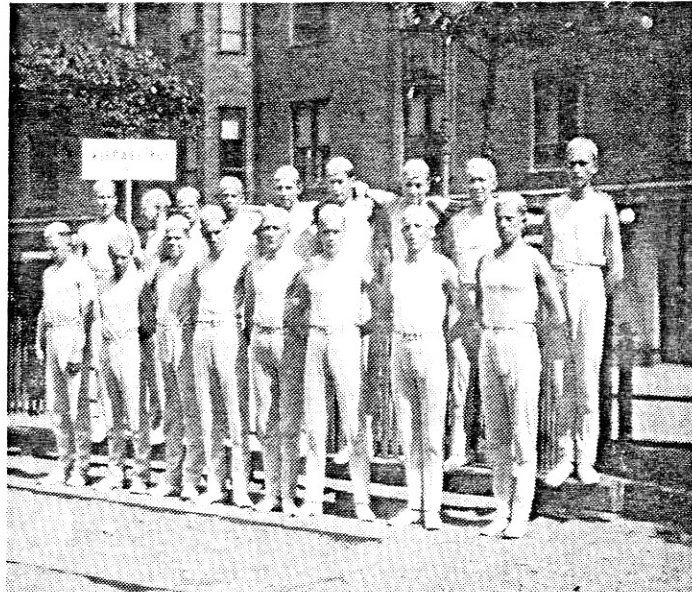
LUULEN liittyneeni Kilpaveikkoihin joskus 1930, ehkäpä juuri sinä keväänä, kun seuran riveissä siis on harjoiteltu Helsingin voimistelujuhla varten. Niistä en tiennyt tai en ainakaan muista mitään. Minua huvitti juoksu. Ehkäpä juuri sinä keväänä olin ensimmäisen kerran mukana OKV:n jäsentenvälisissä murtomaajuoksuissa, lähtö ja maali Kasarminkentällä, juoksumaastona Intiön Vesi-torninmäen luonnontilassa oleva metsikkö. Eikä aivan huonosti mennytäkään. Ehkäpä seuraavana keväänä sain samalla kentällä ensimmäisen verryttelypukuni, tummansinisen, vankkatekoisen ja varmasti ilman vetoketjuja, hullutusten hullutus verryttelypuvussa.

NYKYAJAN nuoret tuskin voivat tajuta, minkälainen tapaus meille oli verryttelypuku. Kilpaveikot oli tuossa vaiheessa suuri seura. Puvut oli tilattu joukkotilauksena seuran kautta suoraan tehtaasta, ja sinä sunnuntaiamuna se rautatievaunu, josta ne jaettiin, oli ohjattu sivuraiteelle Kasarminkentän viereen. Uskokaa tai älkää! Sieltä **Vuorivirran Bruntte** kumppaneineen ne puvut meille jakoi, ja kai ne saman tien myös rahastettiin. Tekisi mieli

vaihtää, että puku maksoi 80 mk. Seuraavan verryttelypuvun mahdollin ostaa vasta kahdeksan vuotta myöhemmin.

* * *

SINÄ SAMANA keväänä, 1931, taisin olla mukana ensimmäisen kerran Oulun ympärijuoksussa, Kilpaveikkojen poikien "ykkösessä". Meiltä oli mukana — muistankohan oikein — kahdeksan poikajoukkuetta. Soitin vanhalle kollegaleni, toimituskamreerina eläkkeelle siirtyneelle Bruno Vuorivirralle, jota aina olen pitänyt tuon nuoruuteni seuran perustajana. Nyt vasta kuulin, että seuran varsinainen perustaja oli ollut aikoinaan kotikaupungissaan hyvin tunnettu Amerikan-Atte eli **Atte Merikallio**.

Kilpaveikkojen voimistelujoukkue Helsingissä 1930; eturivissä vasemmalta Väinö Nousiainen, Vilho Vilmi, 2 tunnistamaton, Lauri Paaso, Risto Näyhä, E. W. Ohtonen ja Väinö Kastelli, takarivissä kyltin alta Alvar Soini, Erkki Saarinen, Tuntematon lyseolainen, Olavi Kajava, Alpo Lehto, toinen oikealta Pentti Saloiärvi.

Atte oli kuitenkin lähtenyt Amerikkaan, jonka jälkeen hänestä vasta oli tullut Amerikan-Atte, ja OKV oli jäänyt nuoremmille, joista näkyvä hahmo oli Vuorivirta, silloin jo Kalevassa. Paitsi että Bruntte näkyi ylimuiden, — hän myös toimi ja järjesti.

* * *

JOSTAIN syystä OKV sitten piankin hajosi, ja Brunttestakin tuli niin pyrintöläinen kuin vain pyrintöläinen voi olla pyrintöläinen. OKV herätti ja pelasti yleisurheilulle melkoisen liudan niiden ikäluokkien poikia. Mutta näyttää siltä olleen myös komea voimistelujoukkue. Puheena olevan Helsingin-matkan johtajana oli, kertoo Era, Vuorivirta. Tietysti. Edellisen talven

pojat olivat kuulemma harjoittelleet Lyseon voimistelusalissa. Kilpailu mukaan pääsystä oli ollut tiukka ja karsinta kova. Joten tämän kuvan pojat siis osasivat tempunsa. Uutta oli silloin ollut liikesarjojen harjoittelu musiikin tahdissa. Eralle harjoittelu oli ollut sitäkin kovempaa, kun hän jo tuolloin oli käynyt koulua Haapavedellä, mutta harjoituksissa Oulussa täytyi käydä.

Niin, Erik W. on kuvassa eturivissä 2. oikealta. Eran kahta puolta seisovat **Kastellin Väinö** (laitimm.) ja **Näyhän Risto**, jonka vieressä kuvan keskellä **Paason Lassi**, sittemmin evp. majurina myös raatimies eli kunnallisneuvosmies. Eturivissä vasemmalla on toinen majuri, **Nousiaisen Kirre**, jonka vieressä silloisen **Sähkö-Vilmin** poika, **Ville**, sittemmin itsekin Sähkö-Vilmi, mutta tuolloin lähinnä tuttu pikapinkojana, yhtenä piirin parhaista. Takarivin siis aloittaa **Alvar Soini**, joka omistaa kuvan kaksoiskappaleen, ja jonka kanssa yritimme tunnistaa. Voi, veljet, kyllä se 53:n vuoden jälkeen on vaikeaa! Jonkin verran lisäselvitystä Eran teksteihin saatiin, mutta aukkojakin jäi. Useimmat pojista olivat lyseolaisia, mutta oli kai muitakin. Ehdotettiin jollekulle nimeksi myös **Elias Jokirantaa**, mutta niin tuttu kuin mies olikin, en vain tunne. Epäilyksenalainen sopisi minun mielestä yhtä hyvin **Halosen Eskoksi**. Silti esimerkiksi Vilmi ja Soini, ja Paaso ja Era ja Kirre ja luokatoveri Kajavan Olli ovat aivan "ittesä näkösiä", varsinkin suurenmuslasin alla.

Huomio: vatsa sisään, rinta ulos!